

2015-06-15
Motion

Metaanalyser visar att det finns ett visst forskningsstöd för att exempelvis föräldrastöd, personal- och lärartäthet i förskolan och skolan, särskilda pedagogiska insatser samt lärarnas kompetens har betydelse för barns och ungdomars skolprestationer och psykiska hälsa.

Även om barns och ungdomars psykiska hälsa och goda uppväxtvillkor är högt prioriterade områden är samhällets resurser begränsade. Det är därför viktigt att tillgängliga resurser används så väl som möjligt, det vill säga att man lägger pengarna på insatser som har så bra effekter som möjligt i förhållande till vad de kostar. Det är troligt att det fanns ett samband mellan nedskärningarna inom förskoleverksamheten, skolbarnsomsorgen och skolan under 1990-talet och den samtidiga ökningen av antalet besök inom barn- och ungdomspsykiatri.

Mindre klasser förbättrar elevprestationerna. Det saknas däremot belägg för att alla stödresurser av olika slag skulle kunna leda till samma resultat. Framförallt spelade detta en stor roll för elever med utländsk bakgrund. Detta går stick i stäv mot vad som vanligen hävdas i forskning. De konstaterar även att den ökning av antalet elever per lärare som skedde under 90 talet troligen haft negativa konsekvenser för svenska elevers skolresultat.

Slutsatsen är att elever som går i mindre klasser presterar bättre än elever i normalstora klasser. Skillnaden är statistiskt säkerställd. Det har även gjorts studier på att elever som lämnar grundskolan utan betyg eller med låga betyg möter större problem i sin framtid än vad som gäller för årskullen som helhet. Flera står utanför arbetsmarknaden 10 år efteråt. Inte heller verkar vuxenutbildningen ha kunnat fånga upp dessa ungdomar. Professor Bo Winnerjung har skrivit en hel del artiklar kring detta.

Mot bakgrund av hur stor betydelse de generella verksamheterna har för barns och ungdomars uppväxtmiljö är det viktigt att kunskapen om deras effekter på barns psykiska hälsa ökar. För att detta ska vara möjligt måste man, förutom att forska lokalt satsa på att dokumentera och följa upp de insatser som ges till barn och ungdomar. Detta är ett viktigt metodutvecklingsverktyg och en grund för att utveckla evidens och erfarenhet som sedan kan spridas, diskuteras och jämföras med andra resultat.

Oroliga barn /barn med koncentrationssvårigheter mår bra av små grupper som kan erbjuda lugna miljöer med tydliga strukturer och förutsägbarhet.

Vi vill därför föreslå

att se över möjligheten att på en skola, eller två omvandla resurserna till de nedre klasserna 1-4 till mindre grupper max 16 elever/klass

att förbereda och bevaka att dessa grupper ej särbehandlas så att elever med särskilda behov ökar frekvent i dessa grupper

att förbereda en utvärdering som visar huruvida eleverna prestationer förbättras i förhållande till de större grupperna på andra skolor, genom att ta in studenter för att mäta resultat.

att resurser för att täcka den lärarökning som krävs tas från resurspedagogerna/assistenterna. Max 5 personer, resterande resurspedagoger fördelas på övriga klasser.

att vid positivt resultat se över möjligheten och kostnaden för implementering på samtliga skolor i de lägre årskurserna.

Alternativt föreslås att låg och mellanstadiet skapar en eller två mindre enheter som kan avdelas för barn med särskilda behov. Som modell kan Magnus Ladulås skolan i Jönköping användas.

För landsbygdspartiet oberoende
Pia-maria Johansson och Ewa Olofsson

